

Προγραμματισμός II

Η γλώσσα αντικειμενοστραφούς
προγραμματισμού Java

Διδάσκων –

Δημήτριος Κατσαρός, Ph.D.

@ Τμ. Μηχανικών Η/Υ, Τηλεπικοινωνιών & Δικτύων
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Διάλεξη 5η: 29/03/2006 & 30/03/2006

Πολυμορφισμός και Αφηρημένες κλάσεις

Polymorphism and Abstract Classes

Εισαγωγή στον Πολυμορφισμό

- Υπάρχουν τρεις προγραμματιστικοί μηχανισμοί που συνιστούν στον Αντικειμενοστραφή Προγραμματισμό (OOP)
 - Ενθυλάκωση - Encapsulation
 - Κληρονομικότητα - Inheritance
 - Πολυμορφισμός - Polymorphism
- Πολυμορφισμός είναι η ικανότητα να συσχετίζουμε πολλές έννοιες στο όνομα μιας μεθόδου
 - Αυτό γίνεται διαμέσου ενός ειδικού μηχανισμού που είναι γνωστός ως *καθυστερημένη σύνδεση* (*late binding*) ή *δυναμική σύνδεση* (*dynamic binding*)

Εισαγωγή στον Πολυμορφισμό

- Με την κληρονομικότητα μπορούμε να ορίσουμε μια βασική κλάση, και κατόπιν να παράξουμε νέες από αυτή
 - Ο κώδικας της βασικής κλάσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τα δικά της αντικείμενα, καθώς και για τα αντικείμενα των παραγόμενων κλάσεων
- Με τον πολυμορφισμό μπορούμε να κάνουμε αλλαγές στους ορισμούς των μεθόδων στις παραγόμενες κλάσεις, και να πετύχουμε οι αλλαγές αυτές να επιδρούν στο λογισμικό που έχει γραφεί για τη βασική κλάση

Late Binding

- Η διαδικασία συσχέτισης του ορισμού μιας μεθόδου με την ενεργοποίηση μιας μεθόδου ονομάζεται *σύνδεση (binding)*
- Εάν ο ορισμός της μεθόδου συσχετιστεί με την ενεργοποίηση όταν μεταγλωττίζεται ο κώδικας, τότε έχουμε την *πρώιμη σύνδεση (early binding)*
- Εάν ο ορισμός της μεθόδου συσχετίζεται με την ενεργοποίηση όταν ενεργοποιηθεί η μέθοδος, τότε έχουμε *καθυστερημένη σύνδεση (late binding)* ή *δυναμική σύνδεση (dynamic binding)*

Late Binding

- Η Java χρησιμοποιεί την τεχνική late binding για όλες τις μεθόδους (εκτός από τις private, **final**, και static μεθόδους)
- Εξαιτίας του late binding, μια μέθοδος μπορεί να γραφεί σε μια βασική κλάση για να εκτελεί μια ενέργεια, ακόμα και εάν τμήματα αυτής της ενέργειας δεν έχουν ακόμα οριστεί
- Για παράδειγμα, θα εξετάσουμε τη σχέση μιας βασικής κλάσης με όνομα **Sale** και μιας παραγόμενης της με όνομα **DiscountSale**

Οι κλάσεις **Sale** και **DiscountSale**

- Η κλάση **Sale** περιέχει δυο instance variables
 - **name**: το όνομα ενός στοιχείου (**String**)
 - **price**: η τιμή ενός στοιχείου (**double**)
- Περιέχει τρεις constructors
 - Έναν no-argument constructor που θέτει το **name** στην τιμή "**No name yet**", και την τιμή σε **0.0**
 - Έναν constructor με δυο παραμέτρους που δέχεται ένα **String** (για το **name**) και έναν **double** (για την **price**)
 - Έναν copy constructor που δέχεται ως παράμετρο ένα αντικείμενο **Sale**

Οι κλάσεις **Sale** και **DiscountSale**

- Η κλάση **Sale** έχει επίσης ένα σύνολο μεθόδων accessors μεθόδων (**getName**, **getPrice**), μεθόδων mutators (**setName**, **setPrice**), overridden μεθόδων **equals** και **toString**, και μια static **announcement** μέθοδο
- Η κλάση **Sale** έχει μια μέθοδο **bill**, που καθορίζει τη χρέωση για μια πώληση, η οποία απλά επιστρέφει την τιμή του στοιχείου
- Έχει δυο μεθόδους, **equalDeals** και **lessThan**, κάθε μια εκ των οποίων συγκρίνει δυο αντικείμενα με σύγκριση των χρεώσεών τους (*bills*) και επιστρέφει μια τιμή **boolean**

Οι κλάσεις **Sale** και **DiscountSale**

- Η κλάση **DiscountSale** κληρονομεί τις instance variables και μεθόδους της κλάσης **Sale**
- Επιπρόσθετα, έχει τη δική της instance variable, **discount** (ποσοστό επί της **price**), και τους δικούς της constructor methods, μέθοδο accessor (**getDiscount**), μέθοδο mutator (**setDiscount**), overridden μέθοδο **toString**, και τη static μέθοδο **announcement**
- Η κλάση **DiscountSale** έχει τη δική της μέθοδο **bill** που υπολογίζει το bill ως συνάρτηση της **discount** και της **price**

Οι κλάσεις **Sale** και **DiscountSale**

- Η μέθοδος **lessThan** της κλάσης **Sale**
 - Σημειώστε τις ενεργοποιήσεις της μεθόδου **bill()** :

```
public boolean lessThan (Sale otherSale)
{
    if (otherSale == null)
    {
        System.out.println("Error: null object");
        System.exit(0);
    }
    return (bill( ) < otherSale.bill( ));
}
```


Οι κλάσεις **Sale** και **DiscountSale**

- Η μέθοδος **bill()** της κλάσης **Sale** :

```
public double bill( )  
{  
    return price;  
}
```

- Η μέθοδος **bill()** της κλάσης **DiscountSale** :

```
public double bill( )  
{  
    double fraction = discount/100;  
    return (1 - fraction) * getPrice( );  
}
```


Οι κλάσεις **Sale** και **DiscountSale**

- Δεδομένου του ακόλουθου προγράμματος:

```
. . .  
Sale simple = new sale("floor mat", 10.00);  
DiscountSale discount = new  
    DiscountSale("floor mat", 11.00, 10);  
. . .  
if (discount.lessThan(simple))  
    System.out.println("$" + discount.bill() +  
        " < " + "$" + simple.bill() +  
        " because late-binding works!");
```

- Η έξοδος θα είναι:

```
$9.90 < $10 because late-binding works!
```


Οι κλάσεις **Sale** και **DiscountSale**

- Στο προηγούμενο παράδειγμα, η **boolean** έκφραση στη δήλωση **if** επιστρέφει **true**
- Όπως δείχνει η έξοδος, όταν εκτελείται η μέθοδος **lessThan** στην κλάση **Sale**, γνωρίζει ποια μέθοδο **bill()** να ενεργοποιήσει
 - Τη μέθοδος **bill()** της κλάσης **DiscountSale** για **discount**, και τη μέθοδο **bill()** της κλάσης **Sale** για **simple**
- Σημειώστε ότι δημιουργήθηκε και μεταγλωττίστηκε η κλάση **Sale**, η κλάση **DiscountSale** και η μέθοδός της **bill()** δεν υπήρχαν
 - Αυτά τα αποτελέσματα είναι εφικτά με το μηχανισμό late-binding

Παγίδα: Όχι late binding για static μεθόδους

- Όταν γίνεται η απόφαση κατά τη μεταγλώττιση για το ποια μέθοδο θα χρησιμοποιηθεί, αυτό αποκαλείται *στατική σύνδεση (static binding)*
 - Αυτή η απόφαση γίνεται με βάση τον τύπο της μεταβλητής που ονοματίζει το αντικείμενο
- Η Java χρησιμοποιεί static binding, όχι late binding για τις private, **final**, και static μεθόδους
 - Στην περίπτωση των **private** και των **final** μεθόδων, το late binding δεν θα εξυπηρετούσε κανένα σκοπό
 - Όμως, στην περίπτωση μιας static μεθόδου που ενεργοποιείται με χρήση ενός καλούντος αντικειμένου, δεν έχει καμία διαφορά

Παγίδα: Όχι late binding για static μεθόδους

- Η μέθοδος `announcement()` της κλάσης `Sale` :

```
public static void announcement( )  
{  
    System.out.println("Sale class");  
}
```

- Η μέθοδος `announcement()` της κλάσης `DiscountSale` :

```
public static void announcement( )  
{  
    System.out.println("DiscountSale class");  
}
```


Παγίδα: Όχι late binding για static μεθόδους

- Στο προηγούμενο παράδειγμα, δημιουργήθηκαν τα αντικείμενα **simple** (της κλάσης **Sale**) και **discount** (της κλάσης **DiscountClass**)
- Δεδομένης της ακόλουθης ανάθεσης:

```
simple = discount;
```

 - Οι δυο μεταβλητές δείχνουν στο ίδιο αντικείμενο
 - Ειδικότερα, η μεταβλητή τύπου κλάσης **Sale** ονοματίζει ένα αντικείμενο **DiscountClass**

Παγίδα: Όχι late binding για static μεθόδους

- Δεδομένης της ενεργοποίησης:

```
simple.announcement();
```

- Η έξοδος είναι:

```
Sale class
```

- Σημειώστε ότι εδώ, η μέθοδος **announcement** είναι `static` που ενεργοποιείται από ένα καλούν αντικείμενο (αντί για το όνομα της κλάσης της)
 - Επομένως ο τύπος της **simple** προσδιορίζεται από το όνομα της μεταβλητής, όχι από το αντικείμενο στο οποίο αναφέρεται

Παγίδα: Όχι late binding για static μεθόδους

- Υπάρχουν άλλες περιπτώσεις όπου μια static μέθοδος έχει καλούν αντικείμενο
- Για παράδειγμα, μια static μέθοδος μπορεί να ενεργοποιηθεί μέσα στον ορισμό μιας non-static μεθόδου, αλλά χωρίς να υπάρχει ρητά το όνομα κλάσης ή το καλούν αντικείμενο
- Στην περίπτωση αυτή, το καλούν αντικείμενο είναι το **this**

A small, textured globe on a stand, positioned in the top-left corner of the slide.

Ο modifier **final**

- Μια μέθοδος που σημειώνεται ως **final** σημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει override με νέο ορισμό σε μια παραγόμενη κλάση
 - Εάν είναι **final**, ο compiler μπορεί να χρησιμοποιήσει early binding με τη μέθοδο αυτή

```
public final void someMethod() { . . . }
```

- Μια κλάση που σημειώνεται ως **final** σημαίνει ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βασική κλάση από την οποία να παράξουμε άλλες κλάσεις

Late binding με τη μέθοδο `toString`

- Εάν μια κατάλληλη μέθοδος `toString` οριστεί για μια κλάση, τότε ένα αντικείμενο αυτής της κλάσης μπορεί να τυπωθεί με τη `System.out.println`

```
Sale aSale = new Sale("tire gauge",  
    9.95);  
System.out.println(aSale);
```

- Η έξοδος που παράγεται:

```
tire gauge Price and total cost = $9.95
```

- Αυτή δουλεύει εξαιτίας του late binding

Late binding με τη μέθοδο `toString`

- Ένας ορισμός της μεθόδου `println` δέχεται ως όρισμα ένα αντικείμενο τύπου `Object`:

```
public void println(Object theObject)
{
    System.out.println(theObject.toString());
}
```

- Με τη σειρά της, ενεργοποιεί τη `println` που δέχεται ένα όρισμα τύπου `String`
- Σημειώστε ότι η μέθοδος `println` ορίστηκε πριν αναπτυχθεί η κλάση `Sale`
- Όμως, εξαιτίας του late binding, χρησιμοποιείται η μέθοδος `toString` της κλάσης `Sale`, και όχι η μέθοδος `toString` της κλάσης `Object`

Κάθε αντικείμενο γνωρίζει τους ορισμούς των μεθόδων του

- Ο τύπος μιας μεταβλητής κλάσης καθορίζει ποια ονόματα μεθόδων μπορούν να χρησιμοποιηθούν με τη μεταβλητή
 - Όμως, το αντικείμενο που ονοματίζεται με τη μεταβλητή καθορίζει ποιος ορισμός με το ίδιο όνομα μεθόδου θα χρησιμοποιηθεί
- Μια ειδική περίπτωση αυτού του κανόνα έχει ως εξής:
 - Ο τύπος μια παραμέτρου τύπου κλάσης καθορίζει ποια ονόματα μεθόδων μπορούν να χρησιμοποιηθούν με την παράμετρο
 - Το όρισμα καθορίζει ποιος ορισμός της μεθόδου θα χρησιμοποιηθεί

Upcasting και Downcasting

- *Upcasting* είναι όταν ένα αντικείμενο μιας παραγόμενης κλάσης ανατίθεται σε μια μεταβλητή τύπου της βασικής κλάσης (ή οποιασδήποτε κλάσης προγόνου)

```
Sale saleVariable; //Base class
DiscountSale discountVariable = new
    DiscountSale("paint", 15,10); //Derived class
saleVariable = discountVariable; //Upcasting
System.out.println(saleVariable.toString());
```

- Εξαιτίας του late binding, η **toString** χρησιμοποιεί τον ορισμό που παρέχεται στην κλάση **DiscountSale**

Upcasting και Downcasting

- *Downcasting* είναι όταν εκτελείται μια προσαρμογή τύπου (type cast) από μια βασική κλάση σε μια παραγόμενη (ή από μια κλάση πρόγονο σε μια οποιαδήποτε κλάση απόγονο)

- Το downcasting πρέπει να γίνεται πολύ προσεκτικά
- Σε αρκετές περιπτώσεις δεν έχει νόημα, ή δεν είναι έγκυρο:

```
discountVariable = (DiscountSale)saleVariable; //will produce run-time error
discountVariable = saleVariable //will produce compiler error
```

- Υπάρχουν περιπτώσεις όμως, όπου το downcasting είναι απαραίτητο, π.χ., μέσα στη μέθοδο **equals** για μια κλάση:

```
Sale otherSale = (Sale)otherObject; //downcasting
```


Παγίδα: Downcasting

- Είναι στην ευθύνη του προγραμματιστή να χρησιμοποιήσει το downcasting μόνο στις περιπτώσεις όπου έχει νόημα
 - Ο compiler δεν ελέγχει εάν το downcasting έχει νόημα να εκτελεστεί
- Χρησιμοποιώντας downcasting σε μια περίπτωση όπου δεν έχει νόημα δεν παράγει run-time error

Υπόδειξη: Έλεγχος εάν το downcasting έχει νόημα

- Το downcasting σε έναν τύπο έχει νόημα εάν το αντικείμενο όπου το εφαρμόζουμε είναι μια instance αυτού του τύπου
 - Αυτό ακριβώς ελέγχει ο τελεστής **instanceof** :
object instanceof ClassName
 - Θα επιστρέψει true εάν το **object** είναι τύπου **ClassName**
 - Ειδικότερα, θα επιστρέψει true εάν το **object** είναι instance μιας οποιαδήποτε κλάσης απογόνου της **ClassName**

Πρώτη ματιά στη μέθοδο `clone`

- Κάθε αντικείμενο κληρονομεί μια μέθοδο με όνομα `clone` από την κλάση `Object`
 - Η μέθοδος `clone` δεν δέχεται παραμέτρους
 - Υποτίθεται ότι επιστρέφει ένα deep copy του καλούντος αντικειμένου
- Όμως, η κληρονομούμενη έκδοση της μεθόδου δεν σχεδιάστηκε για να χρησιμοποιηθεί έτσι από όλες τις κλάσεις
 - Κάθε κλάση πρέπει να την κάνει override με μια πιο κατάλληλη έκδοση

Πρώτη ματιά στη μέθοδο `clone`

- Η κεφαλίδα της μεθόδου `clone` που ορίζεται στην κλάση `Object` είναι ως εξής:
`protected Object clone()`
- Η κεφαλίδα για μια μέθοδο `clone` που θα κάνει `override` τη μέθοδο `clone` της κλάσης `Object` μπορεί να διαφέρει ελαφρά από την παραπάνω κεφαλίδα
 - Μια αλλαγή σε μια έκδοση με περισσότερες ελευθερίες, όπως από `protected` σε `public`, είναι επιτρεπτή
 - Αλλάζοντας τον επιστρεφόμενο τύπο από `Object` σε τύπο της κλάσης που κλωνοποιείται, επιτρέπεται επειδή κάθε κλάση στη Java είναι κλάση-απόγονος της κλάσης `Object`
 - Αυτό είναι ένα παράδειγμα του *covariant return type*

Πρώτη ματιά στη μέθοδο `clone`

- Εάν μια κλάση έχει έναν *copy constructor*, η μέθοδος `clone` για την κλάση αυτή μπορεί να χρησιμοποιήσει τον *copy constructor* για να δημιουργήσει ένα αντίγραφο που θα επιστρέφεται από τη μέθοδο `clone`

```
public Sale clone()  
{  
    return new Sale(this);  
}
```

κι άλλο παράδειγμα:

```
public DiscountSale clone()  
{  
    return new DiscountSale(this);  
}
```


Παγίδα: Μερικές φορές ο επιστρεφόμενος τύπος της μεθόδου **clone** είναι **Object**

- Πριν από την έκδοση 5.0, η Java δεν επέτρεπε covariant return types
- Επομένως, η μέθοδος **clone** όλων των κλάσεων έχουν το **Object** ως επιστρεφόμενο τύπο
 - Αφού ο επιστρεφόμενος τύπος της μεθόδου clone για την κλάση **Object** είναι ένα αντικείμενο **Object**, ο επιστρεφόμενος τύπος για την overriding clone μέθοδο οποιασδήποτε άλλης κλάσης είναι επίσης **Object**

Παγίδα: Μερικές φορές ο επιστρεφόμενος τύπος της μεθόδου **clone** είναι **Object**

- Πριν από την έκδοση Java 5.0, η μέθοδος **clone** για την κλάση **Sale** θα ήταν ως εξής:

```
public Object clone()  
{  
    return new Sale(this);  
}
```

- Επομένως, στο αποτέλεσμα πρέπει πάντα να γίνεται type cast όταν χρησιμοποιούμε τη μέθοδο **clone** γραμμένη για μια παλιότερη έκδοση της Java

```
Sale copy = (Sale)original.clone();
```


Παγίδα: Μερικές φορές ο επιστρεφόμενος τύπος της μεθόδου **clone** είναι **Object**

- Είναι έγκυρο να χρησιμοποιούμε το **Object** ως επιστρεφόμενο τύπο για μια μέθοδο **clone**, ακόμα και κλάσεις που ορίζονται στην έκδοση 5.0 της **Java**
 - Όταν υπάρχουν αμφιβολίες, δεν είναι εσφαλμένο να περιλαμβάνουμε το **type cast**
 - Για παράδειγμα, το επόμενο είναι έγκυρο για τη μέθοδο **clone** για την κλάση **Sale**:
`Sale copy = original.clone();`
 - Όμως, προσθέτοντας το επόμενο **type cast** δεν δημιουργεί προβλήματα:
`Sale copy = (Sale)original.clone();`

Παγίδα: Περιορισμοί των Copy Constructors

- Παρόλο που ο copy constructor και η μέθοδος **clone** για μια κλάση εμφανίζονται να κάνουν το ίδιο πράγμα, υπάρχουν περιπτώσεις όπου μόνο η **clone** θα δουλέψει
 - Για παράδειγμα, δεδομένης μια μεθόδου **badcopy** στην κλάση **Sale** που αντιγράφει έναν πίνακα από sales
 - Εάν αυτός ο πίνακας από sales περιέχει αντικείμενο από μια παραγόμενη κλάση της **Sale** (δηλ., **DiscountSale**), τότε το αντίγραφο θα είναι απλώς sale, όχι ένα πραγματικό αντίγραφο
- ```
b[i] = new Sale(a[i]); //plain Sale object
```



## Παγίδα: Περιορισμοί των Copy Constructors

- Όμως, εάν χρησιμοποιηθεί η μέθοδος **clone** αντί για τον copy constructor, τότε (εξαιτίας του late binding) δημιουργείται ένα πραγματικό αντίγραφο, ακόμα και για αντικείμενα μιας παραγόμενης κλάσης (δηλ., **DiscountSale**):

```
b[i] = (a[i].clone()); //DiscountSale object
```

- Ο λόγος που αυτό δουλεύει είναι εξαιτίας του ότι η μέθοδος **clone** έχει το ίδιο όνομα σε όλες τις κλάσεις, και ο πολυμορφισμός δουλεύει με ονόματα μεθόδων
- Οι copy constructors με όνομα **Sale** και **DiscountSale** έχουν διαφορετικά ονόματα, και ο πολυμορφισμός δεν δουλεύει με μεθόδους με διαφορετικά ονόματα

Εισαγωγή στις Αφηρημένες κλάσεις (Abstract classes)

- Θυμηθείτε, η βασική κλάση **Employee** έχει δυο παραγόμενες κλάσεις, **HourlyEmployee** και **SalariedEmployee**
- Η επόμενη μέθοδος προστίθεται στην κλάση **Employee**
  - Συγκρίνει δυο employees εάν έχουν το ίδιο μισθό:

```
public boolean samePay(Employee other)
{
 return(this.getPay() == other.getPay());
}
```


Εισαγωγή στις Αφηρημένες κλάσεις

- Υπάρχουν διάφορα προβλήματα για τη μέθοδο αυτή:
  - Η μέθοδος **getPay** ενεργοποιείται στη μέθοδος **samePay**
  - Υπάρχουν μέθοδοι **getPay** σε κάθε μια από τις παραγόμενες κλάσεις
  - Δεν υπάρχει μέθοδος **getPay** στην κλάση **Employee**, ούτε υπάρχει τρόπος να την ορίσουμε με κάποιο λογικό τρόπο χωρίς να ξέρουμε εάν ένας employee είναι hourly ή salaried

Εισαγωγή στις Αφηρημένες κλάσεις

- Η ιδανική κατάσταση θα ήταν εάν υπήρχε τρόπος να:
  - Αναβάλλουμε τον ορισμό της μεθόδου **getPay** μέχρι ο τύπος του `employee` να γίνει γνωστός (δηλ., στις παραγόμενες κλάσεις)
  - Αφήσουμε κάποιο είδος σημείωσης στην κλάση **Employee** για να σηματοδοτήσουμε αυτό
- Η Java το επιτρέπει αυτό με τη χρήση των αφηρημένων κλάσεων (abstract classes) και αφηρημένων μεθόδων (abstract methods)

Εισαγωγή στις Αφηρημένες κλάσεις

- Για να αναβάλλουμε τον ορισμό της μεθόδου, η Java επιτρέπει να δηλωθεί μια *αφηρημένη μέθοδος (abstract method)*
  - Μια abstract method έχει κεφαλίδα, αλλά δεν έχει σώμα
  - Το σώμα της μεθόδου ορίζεται στις παραγόμενες κλάσεις
- Η κλάση που περιέχει μια abstract method αποκαλείται *αφηρημένη κλάση (abstract class)*

Η έννοια της Abstract μεθόδου

- Μια abstract method είναι όπως ένας placeholder για μια μέθοδο που θα οριστεί πλήρως σε μια κλάση απόγονο
- Έχει πλήρη κεφαλίδα, στην οποία έχει προστεθεί ο modifier **abstract**
- Δεν μπορεί να είναι private
- Δεν έχει σώμα, και τελειώνει με ένα semicolon αντί για το σώμα της

```
public abstract double getPay();
public abstract void doIt(int count);
```


Η έννοια της Abstract κλάσης

- Μια κλάση που περιλαμβάνει μια τουλάχιστον `abstract method` αποκαλείται *abstract class*
  - Μια `abstract class` πρέπει να περιλαμβάνει τον modifier **abstract** στην κεφαλίδα της:

```
public abstract class Employee
{
 private instanceVariables;
 . . .
 public abstract double getPay();
 . . .
}
```


Η έννοια της Abstract κλάσης

- Μια abstract μπορεί να περιλαμβάνει οσοδήποτε abstract και/ή πλήρως ορισμένες μεθόδους
- Εάν μια παραγόμενη κλάση μιας abstract class προσθέσει στις ή δεν ορίσει όλες τις abstract methods, τότε είναι και αυτή abstract, και πρέπει να προσθέτουμε τον modifier **abstract**
- Μια κλάση που δεν έχει abstract μεθόδους αποκαλείται *concrete class*

Παγίδα: Δεν επιτρέπεται η δημιουργία αντικειμένων μιας αφηρημένης κλάσης

- Μια abstract κλάση μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για να παράξουμε άλλες πιο εξειδικευμένες κλάσεις
- Ένας constructor μιας abstract class δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να δημιουργήσουμε ένα αντικείμενο μιας abstract class
  - Όμως, ο constructor μιας παραγόμενης κλάσης θα πρέπει να περιλαμβάνει μια ενεργοποίηση του constructor της abstract class με τη μορφή του **super**

Υπόδειξη: Μια αφηρημένη κλάση είναι ένας Τύπος δεδομένων

- Παρόλο που ένα αντικείμενο μιας abstract class δεν μπορεί να δημιουργηθεί, είναι απολύτως έγκυρο να έχουμε μια παράμετρο τύπου abstract class
  - Αυτό καθιστά δυνατό να ενσωματώσουμε ένα αντικείμενο που ανήκει σε μια οποιαδήποτε κλάση απόγονο της abstract κλάσης
- Είναι επίσης έγκυρο να χρησιμοποιήσουμε μια μεταβλητή τύπου abstract κλάσης, καθώς ονοματίζει αντικείμενα των concrete κλάσεων απογόνων

Στην επόμενη διάλεξη ...

- Εξαιρέσεις (Exceptions)